

Çubuk'ta, atmışlı yaşlarda ama yüz hatları yetmişleri gösteren bir Osman'dan kahraman yaratmaya çalışıyorlar. Halbu ki aynı isimli halifemiz var, adıyla anılan imparatorluğumuz ve ne idiği belli olmayan ocaklarımız var.! Yetmediyse Sülün Osmanımız var. Var oğlu var. Yaratılmak istenen kahraman da "Osmana yandım..." türküsünün kahramanı. Yumruk atıyor ama büyük bir olasılıkla kime attığını bilemiyormuş. Zavallı...! Çünkü senaryo öyle yazılmış. Aklımıza senarist ve yapımcı Osmanlar geliyor. Çubuk'da bir Osman'ın nezdinde toplum sınavdan geçiyor ama, senaryoyu başkaları yazdığı için zavallı nereden geçtiğini bilemiyor. Elinin sürekli öpüleceğinden dolayı kendini dev aynasında görüyor. Zaten yüz hatlarıda öyle bir şeyleri çağırıyor. Onun için

attığı yumruk değil, yumruğu attıranların organize oldukları önemli.! Devamında

"evi içindikilerle yakalım" diyen bir bayan nidası.

İşte orada bayanlar adına utanıyorum.

Kadını, Avrupa ülkelerinden bile önce erkeklerle eşit sayanların ülkesinin ne hale getirildiği ve nerelere sürüklendiğidir. Saf bir Anadolu vatandaşı gibi görünen ve saflığından faydalanılan bir piyon olan Osman, sadece bir kesittir. Osman inek hırsız olabilir ama daha ve kat kat büyüklerini çalanların yanında onun çaldığı ineğin dışkılığı bile değildir. Çalmak toplumda varsa Osman'da çalmıştır. Hindularda kutsal olan ineklerden bizde çok olduğu için Osman hırsızlıkla değil, provakasyonlarla gündeme gelmiştir.

Türkülerde "sabah olsun çarşıya giderim" diyen Osman ağa yerine, cenazeye Kılıçdaroğlu gelsin de yumruk atalım diyen biri gelmiştir. Anadolu Osman'ı kendiliğinden bunu yapmaz. Yaptıranlar ise "yalancısın inanmam osman ağa" derler. Türkülere konu olan Osman ağadan, yumruk atan Osmana biz nasıl getirildik... İşte asıl sorun burada; Çizgisi ve düşüncesi ne olursa olsun Anadolu'da misafir kutsaldı. Bu kutsiyeti yıkanlar Osman abiye yumruk attıranlardır. Çünkü en yetkili ağız bile "O cenazeye istismara gitmiştir" diyorsa, esas olan Osmanın yumruğu değil, söyleyenin dilinin toplumu ayırıştırın nefretidir.

Bu kin, nefret ve ayrımcılıkla nereye kadar?

"Sabahlara dayanmam Osman ağa" türküsünü hep beraber söylemek isteriz ama kin ve nefret olmazsa...! Tersisi durumda sevgi tohumu eken eller yerine, yumruk sıkan Osmanların elini öpmek için çok sıraya gireriz. Asıl olan ise o elleri öpenlerin vicdanlarında gördüğümüz kara lekelerdir... ! Yakında Osmanın elini öpme turları başlayıp, turizm canlandırılabilir!

□ □ **El etek öperek aklımızı kiraya verdiğimiz sürece, çok daha "Osman abim evde mi" melodisini dinleriz hemde detone seslilerden...!**